KURJER KRAKOWSKI.

D. 7 stycz. 1835. ŚRODA. Ner 4.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

Kazimierz w. daje pełnomocnictwo posłannikom swoim na postanowiony sąd we Warszawie przeciwko Krzyżakom r. 1510.

KRAKOW.

Za wzmiankę o sobie w Gazecie Krakowskiéj, Redakcya Kuryera składa podziękowanie, oświadczając z swéj strony, iz się jéj nigdy tym zaszczytem nie odwdzięczy, bo polemika tego rodzaju wychodzi z jej zakresu.

Notaryusz W. M. Krakowa i J. O. Zawiadomia niniejszym iż w d. 8 b. m. i r. o godzinie 9 rano odbywać się będzie w domu pod L. 51 na Piasku przy Krakowie licytacya różnych ruchemości, jakoto: sukien, stolarszczyzny; i t. p. do massy po Piotrze Kossobuckim należących.

Kraków dnia 5 Stycznia 1835 r.

Sebastyan Korytowski.

O szkole dla starozakonnych na Kazimierzu.

Naród żydowski przedstawia w swojem tułactwie, zjawisko historyczne godne zająć każdego myślącego człowieka: śród niezliczonych przemian i burz politycznych, przeszedł wszystkie koleje cierpień i poniżenia, a jednak dochował wiary swych ojców, zwyczajów i praw objawionych mu śród gromów na górze Synaj, i dotąd nosi cechę niezatartą pierwiastkowéj narodowości. W czasach powszechnego skażenia, on sam jeden znał i czcił prawego Boga i miał stać na czele rodu ludzkiego Ale zaślepiony dumą niechciał korzystać z dobrodziejstw Zbawiciela świata, i morderstwo na nim dokonane cięży dotąd na dziejach Izraela. Opatrzność chciała w tym narodzie pozostawić światu żywy obraz pychy człowieka, aby pamiętał że jest niewidzialna potęga, która rozrządza losami narodów. Z postępem oświaty społeczność Chrześciańską przyjmuje na swoje łono Izraela, a rząd tutejszy troskliwy o dobro powszechne, uczynił wazny krok do tego, przez założenie szkoły na Kazimierzu. Wiele pisano i rozprawiano o reformie Żydów: byli tacy, którzy chcieli tłomaczyć Talmud, aby ich pojednać ze społecznością, ale ta droga okazała się zbyt długą i niestósowną. Wcielić ich w społeczność chrześcijańską, przez wychowanie nam podobne, które zniweczy ich przesądy i przekształci na użytecznych ludzi, oto jedyny środek do ich reformy. Tą myślą natchniony rząd tutejszy utworzył wspomnioną szkołę, która pod dyrekcyą p. Adolfa Lewickiego rokuje piękne nadzieję. — W innych krajach słyną już Żydzi z talentu, nauki i zasług dla przybranej ojczyzny: dla czegóż i my spodziewać się niemamy że z téj szkoły wyjdą ludzie, którzy zawdzięczą wyświadczone im dobrodziejstwo, pożytkiem i sławą dla naszéj krainy. Późniéj ogłosimy bliższe szczegóły tyczące się niniejszéj szkoły.

Francya. X· Talleyrand zasłabł mocno dnia 30 grudnia, febra gwałtowna trzęsła go noc całą, lecz nazajutrz polepszył się cokolwiek stan jego zdrowia. Kuryer francuzki mówi: „Dzienniki mówią od kilku dni o wróceniu do ministerym Marszałka Soult. Znowu nieporozumienia zaszły między p. Guizot i p. T. Thiers sądzimy, że ci ministrowie nie bardzo się lubią, tylko interes zmusza ich do znoszenia się wzajemnego Co się tyczy Marszałka Soult, król życzy go sobie, chciałby albowiem stawić sławnego wojownika naprzeciw xięciu Welingtonowi. Trudność zachodzi tylko ze strony izby deputowanych, która coraz staje się groźniejszą, lecz bacząc na stan obecny rzeczy, izba zaniecha zapewne oszczędności żądanej w adresie i Soult może wrócić z swym nadzwyczajnym kredytem. P. Thiers żąda także na prezesa ministeryum sławnego wojownika. Lord Granville angieski poseł przy dworze francuzkim otrzymał odpowiedź od Wellingtona, w której mu oznajmia, iż jego dymissya została przyjęta. — Jego następca ma przybyć w krótce do Paryża, lecz lord Granville nie będzie czekał na jego przybycie, ale natyłhmiast uda się do Londynu. Pierwszy tryumf Torysów! Polityczne wieczory u Lafitta rozpoczęły się znowu.— W każdą niedzielę uczęszcza na nie wiele znakomitych osób, a szczególnie wielu deputowanych oppozycyjnych schodzi się do szanownego bankiera.— Wiadomość o manifeście Roberta Peel zrobiła nie pomyślne wrażenie na giełdzie; papiery nadzwyczajnie spadły i pierwsi kapitaliści widzą w tém wróżbę burzy politycznéj. Ogłoszenie urzędowne tak długo zwłóczone traktatu poczwórnego przymierza, również czysto dyplomatyczna mowa minista w Izbie deputowanych, zwróciły na siebie uwagę myślących ludzi, którzy w tem wszystkiem nie wiele dobrego upatrują dla teraźniejszego rządu frencuzkiego. Lord Brougham oddał ostatnią wizytę płaczliwemu p. Chauteaubriand i wkrótce uda się do Londynu. — Swieżo mianowany poseł hiszpański przy dworze angielskim, jenerał Alava, przybył do Paryża. — P. Lafitte przesłał 100 franków wydawcy dziennika *National* z następnym biletem: „Panie, twoi sędziowie potrzebują raczéj rehabilitacyi aniżeli potępiony bohater. — Taka była myśl moja; gdy moję córkę wydawałem za mąż (za syna Neja). — W ówczas byłbym sam zapłacił twoję karę na którą cię teraz skazano; dziś posyłam ci 100 franków, które dostałem za sprzedanie ruchomości" — W istocie sprzedaje teraz Lafitte swoje obrazy:— Za obraz Madonny pędzla Jędrzeja del Sarte dano 1400 franków. — Sentinelle des Pirenées donosi z nad granicy hiszpańskiéj, iż wojsko francuzkie stojące przy Pireneach zostało wzmocnione kilkunastu tysiącami ludzi, co naprowadza wspomniony dziennik na domysł iż rząd francuzki zamyśla czynnie się wdac teraz w sprawę hiszpańską.— Lecz dla czegóż tak pózno, mówi tenże dziennik, rząd chwyta się tego środka jeszcze pod czas zimy a tém bardziéj że Miny ostatnie zwycięztwo zapo-

wiada bltski koniec wojny? Czy obawa Torysów aby ci nie nadali innego obrotu rzeczom, powoduje rząd do tego kroku, któryby zniweczył poczwórne przymierze?

Anglia. Wszyscy posłowie dworów zagranicznych mieli posłuchanie u króla, a potem naradzali się długo z X. Welingtonem. — Następnie wyprawiono kilku gońców do dworów zagranicznych. - W Irlandyi lud się wzburzył i niechce płacić dziesięcin: z tego powodu przyszło nawet do bitwy, w której 11 ludzi życie straciło.

Belgia. Za przykładem izby deputowanych senat zażądał od ministrów objaśnień co do polityki zewnętrznéj — Jeden z senatorów oświadczył iż rząd od lat 4 zwodzony powinien teraz szukać ratunku w prawdziwych patryotach i że zaniesie prośbę do króla: aby mianował ministrów z czystym patryotyzmem. — Minister spraw zagranicznych oznajmił, iż manifest Roberta Peel czyni mu niejaką nadzieję utrzymania traktu względem Belgii, co się zaś tyczy środków użytych przez rząd, w obecnéj chwili, te są dostateczne do odparcia wszelkiego attaku ze strony Hollandyi. — Poczem zapytał znowu senator Merode ministra wojny, czy otrzymał wiadomość o powiększeniu wojsk pruskich nad Renem? Minister odpowiedział, że te pogłoski zdają się nie być prawdziwe. — P. Muyssen zapytał się znowu czy Anglia i Francya jeszcze nadal zechcą utrzymać konwencyą z d. 21 maja, Minister odrzekł że te państwa są za jej utrzymaniem. Inny senator zapytał się: czy na przypadek wojny z Hollandyą zostaniemy bezczynni? minister oświadczył, iż rząd nie myśli patrzeć spokojnie na walkę i dla tego żądał od izby posiłków na przygotowanie się do wojny, i sądzę że na przypadek wojny obejdziemy się bez pomocy Anglii i Francyi.

Niemcy. Niemieckie dzienniki podają liczbę emigrantów p. r. z Niemiec do 100,000 ludzi: rachując 5 głów na jednę familią a utrzymanie każdej familii tylko 500 zł. summa wywiezionych pieniędzy wynosi 10 milionów w jednym roku.

Persya. Z wiadomością o skonie Szacha Perskiego nadeszła także wiadomość o wybuchnięciu wojny domowej w tem państwie. — Na południu i zachodzie tego kraju 60 wujów i synów dobijają się o tron, a dzikie pokolenia mieszkające na granicach Persyi i Turcyi korzystać bez wątpienia z tego będą, aby odzyskać polityczną niepodległość. Europejczyk z trudnością sobie wyobrazić zdoła, jak wielkie wstrząśnienie i nieład panuje z tego powodu w towarzyskich stosunkach. — Rossya zapewne dla własnego bespieczeństwa nie omieszka rozszerzyć granic swoich nad rzeką Araxes przez zajęcie całej Armenii.

(G P. S.)

Serbia. X. Miłosz starający się ciągle o oświatę swojego ludu, polecił dyrektorowi oświecenia urządzenie gimnazyum Serbskiego pod kierunkiem znanego literata Dymitra Isałowicza, i postanowił aby nauki w gimnazych europejskirh wykładane rozłożone były na kurs 4letni. Lekcye będą udzielane w języku Serbskim, co dotąd nigdzie nie-

miało miejsca, nawet w Karłowicach i Neusatz.

Włochy. Don Miguel miał odebrać list od Don Karlosa, w którym go ostatni prosi aby mu obmyślił wygodny pobyt na przypadek, gdy musi opuścić Hiszpanią. Mówią znowu iż król Neapolitański zaślubi córkę Filipa Ludwika.

Historycy francuzcy wiedli spory, czy Napoleon urodził się roku 1768 kiedy wyspa Korsyka nie była jeszcze pod panowaniem francuzkim, lub w r. 1769. kiedy ją zajęli Francuzi.— Niektórzy utrzymywali, że Napoleon urodził się r. 1768 ale że chcąc uchodzić za rodowitego Francuza, twierdził, że rokiem jego urodzenia był r. 1769 Teraz dla zakończenia sporu jedna z gazet francuzkich ogłosiła akt chrztu Napoleona w języku włoskim który tak brzmi: „R. 1771 d. 21 lipca modlitwy i obrzędy święte dopełnione zostały przezemnie proboszcza podpisanego na Napoleonie, urodzonym z prawych związków małżeńskich p. Karola Bonaparte (nie Bounaparte), syna ś. p. Józefa oraz p. Maryi Letycyi, jego małżonki.— Ochrzczony został w domu nader szanownego Lucjana Bonaparte za poprzedniem zezwoleniem. – Urodził się d. 15 sierp. 1769 roku: obecni byli przychrzcie, jako ojciec chrzestny jw. Warzeniec Guibega de Calvi, prokurator królewski, a jako matka chrzestna p. Marya Gertruda małżonba p. Mikołaja Paravicino,—Ojciec był obecny. Ci podpisali razem zemną.

Na pociechę dla tych, którzy mają długie nosy, rozgłoszono w Paryżu, że tacy zazwyczaj najdłużéj żyją, gdyż w domu Inwalidów, ci najdłużéj żyją, którzy mają długie nosy, nawet spostrzeżono, że ptaki podobne z nosów do Inwalidów francuzkich, także najdłużéj żyją. Niech się więc i ci pocieszą pisze jeden dziennik, którzy długiego nosa dostaną.

Ostatnia powieść Aleksadra Bronikowskiego wyszła w Lipsku, już po śmierci autora, pod napisem: *„Oblubienica wiatru.“* Jeszcze takiéj zbywało

---

DONIESIENIA.

Przy ulicy szpitalnéj pod l. 606 jest skład wiedeńskich fortepianów robionych przez najsławniejszych majstrów w tym znwodzie. Właściciel tego składu ma zaszczyt polecić się bublieczności.

Przybyli do Krakowa. Majewski J. ob. z Galicyi Witkowski Paweł były kapit. z G. — Laussot Randot Dyonizy z Prus.

Teatr Narodowy. Jutro przedstawioną będzie na benefis J. i Z. Lasockich melodrama w 3 porach przez hr. Fryderyka Skarbka pod nazwiskiem *Czemuż nie była sierotą?*

W dzisiejszém ciągnieniu wyszły numera następujące:

40 48 44 37 65

Dziś rano zimna stopni 6.

W Drukarni Józefa Czecha, Nakładem Redakcyi.